

Маргарита Максимова,

*викладач кафедри адміністративного
права, процесу та адміністративної
діяльності*

Денис Харченко,

*здобувач вищої освіти II курсу
факультету підготовки фахівців
підрозділів кримінальної поліції
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ*

ДОТРИМАННЯ ОРГАНАМИ ТА ПІДРОЗДІЛАМИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ ПРАВА ЛЮДИНИ НА ЗАХИСТ

Органи та підрозділи Національної поліції повинні дотримуватися прав людини на захист у своїй роботі. Поліцейські повинні розуміти, що їхня робота здебільшого пов'язана з охороною прав та свобод людини, і вони повинні діяти з повагою та розумінням до прав людини у всіх своїх діях та рішеннях. Національна поліція має бути добре навченою в галузі прав людини та міжнародних стандартів прав людини, а також мати ефективні механізми внутрішнього контролю та відповідальності за порушення прав людини. Воно включає забезпечення дотримання прав людини при здійсненні оперативно-розшукових заходів, затриманні та утриманні під вартою осіб, контролі за додержанням правил поведінки поліцейських під час виконання своїх службових обов'язків [с. 13-15].

Наприклад, при затриманні особи поліцейські повинні діяти відповідно до закону та забезпечувати безпеку затриманої особи, уникати надмірної сили та жорстокого поводження з нею. Також, особа, яка затримана поліцією, має право на захист своїх прав та інтересів, зокрема, право на звернення до адвоката. Крім того, поліція повинна дотримуватися принципів прозорості та відкритості в своїй діяльності, регулярно інформувати громадськість про свою роботу, зокрема, про результати проведення розслідувань та заходів, що були прийняті для забезпечення захисту прав людини. У разі порушення прав людини поліцією, особа має право на захист та відшкодування завданих шкідливих наслідків. Зокрема, такі порушення можуть включати незаконне затримання, використання надмірної сили під час затримання, жорстоке поводження з особою, порушення процесуальних гарантій, тощо [с. 249-252].

Особа, яка вважає, що її права були порушені поліцією, може звернутися до суду або інших компетентних органів захисту прав людини. Наприклад, до органу внутрішньої служби поліції або до органу прокуратури. Також можна звернутися до уповноваженого органу з прав людини, якщо він є в к У разі

задоволення скарги на порушення прав людини, суд або інший компетентний орган може призначити відшкодування завданих шкідливих наслідків. Це може включати компенсацію матеріальної та моральної шкоди, яка була завдана особі, а також понесених витрат на її захист [с. 73-78].

Одже, отримання доступу до справедливого та ефективного правосуддя, захист від насильства та дискримінації, свобода вираження та збирання інформації - це лише кілька прав людини, які мають бути захищені та забезпечені Національною поліцією. Тому, дотримання прав людини має бути ключовою складовою для органів та підрозділів Національної поліції, які мають робити все можливе, щоб захистити та забезпечити права людини відповідно до закону та міжнародних стандартів. Дотримання прав людини є важливою вимогою для належного функціонування правопорядку та демократичної держави.

1. Швець Д. В. Захист прав і свобод людини та громадянина - пріоритет діяльності національної поліції України. 2017. С. 13-15.
2. Циганко А. А. Захист прав і свобод людини і громадянина органами Національної поліції як елемент Національної безпеки. 2019. С. 249-252.
3. Кононець В. П., Циб І. С. Національна поліція, як основний суб'єкт забезпечення охорони прав і свобод людини. 2016. С. 73-78.

Ольга Мердова,
*завідувач кафедри адміністративно-
правових дисциплін факультету №2
Донецького державного
університету внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук, доцент*

ОСОБЛИВОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ДІЛНИЧНИХ ОФІЦЕРІВ ПОЛІЦІЇ НА ДЕОКУПОВАНИХ ТЕРИТОРІЯХ

Повномасштабні військові дії російської федерації проти України, які розпочалися з 24 лютого 2022 року, обумовили консолідацію зусиль всіх без виключення органів державної влади щодо збереження державної незалежності та територіальної цілісності України, відсічі збройної агресії та забезпечення національної безпеки. Наслідком такої ситуації стало введення правового режиму воєнного стану в Україні, що спричинило зміни в діяльності органів публічного адміністрування, у тому числі і Національної поліції України, та обумовило запровадження та забезпечення специфічних заходів в їх діяльності, наділення їх додатковими повноваженнями, виконання неспецифічних для певних органів функцій тощо [1, с. 200]. Особливих змін зазнала діяльність органів і підрозділів Національної поліції України на деокупованих територіях та територіях найбільш наближених до зони бойових